

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

בג.

עין משפט
נר מצוה

למ א ב מיי פ"ח מהל
עברתה כרובים ה' ט
סמג ללחן מ' טוש"ע י"ד
ס' קמו ספיק ג'
ב ג מיי שם הלכ' י טור
ש"ע שם ספיק ז'
מא ד מיי שם טוש"ע
ה ספיק ח'
מב ד מיי שם טוש"ע
ס ספיק ז'
מג ו מיי שם טוש"ע שם
ספיק ח' וע"ש:
מד ז מיי שם פ"ו הלכ'
ה סמג שם טוש"ע
ה ספיק ג'
מה ח מיי שם פ"ח
הלכ' י סמג שם
טוש"ע ס ספיק ט':

תורה אור השלם

1. ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי ירעב והתקצף
וקלל במלכו ובאלהיו
ותנה למעלה: ואל ארץ
יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה
מנדה:

ישעיהו ח כא-כב

רבינו חננאל (המשך)

עבד לה כי החד
 וטובתה חמתו
 ועבד לה כי כרבתה והיה
 כי ירעב והחצף וקלל
 כבמלו ובלאחיו ובה
 למעלה ותכזב ופנה
 ואל ארץ כיטו והנה
 וטובתה מעוף צוקה
 ואפילה מנודת: **צוקה**
 מכרתו וא שטננה ר' אומר
 וזהו הכ"א ב' ביטל.
 איבעיא להו כשמכרה
 לצורך ישראל מחלוקת ר'
 אבהו: **אבל** אם מכרה
 לצורך עובד כוכבים דברי
 הכל ואל ביטל.
 ולאמץ בין הוד ובין
 בזה מחלוקת. ת"ש דאמר
 ר' נחמן דברי
 בשמכרה לחבלה. ומאן
 ניהו צורך ישראל עפ"י
 חכמים אל נחלקו
 אלא כשמכרה לצורך
 עובד כוכבים דאמאי
 למימר לעברה [מכרה].
 אבל לחבלה מדוי לי.
 מיתבי הלוקח גרוסות
 כן העובד כוכבים ומצא
 בהן עבודת כוכבים אם
 ע"ש דלא תן מעות משו
 היה דו יחיד. משנתו

מעות משך יולין לים
המחלה. איתרם שלמה
בנפוח שגורא אל מכרה
לו פליג. רבני אמר
טהל. אה מני רבן היא
ומשום חל כרן שקנאה
יולין לים המחל שגורין
אין ביטלה. ויכין שקנאה
ישראל אין לה בטילה
עמלית. אלא אי אמר
בנפוח לנפוח ישראל ביה
הכל ביטלה. אמאי יולין
לים המחלה. אלא כבר
ביטלה. ופרקינן כי אמרין
בנפוח ישראל דיה
בפירוש עובדה
כוכבים. אבל הכל אדעתה
דנרשאות וכל
אדעתה דעבורת כוכבים
לא ויכין. פי' נרשאות
שיבירי כל מכות: וכל
הכל עליה ואן שפול
עליה מפולת או גנבה
לשטין או הניחיה בעלים.
והכלו כל המליות עליה

(א) אולי צ"ל אם מכרה בפירוש
אדעתא דעבודת כוכבים וכו'.

[illegible]

שיש לו בה שותפות
 דלא מבטל דעובד
 בבבם דנפשיה מבטל
 תא ר"ש בן מנסיא
 של ישראל אין לה
 עולמיות א"ר הילל
 רבה אלא ב"שיש לו
 נפות וקמ"ל דישאל
 ה: מתני' כיצד
 ראש חוטמה ראש
 שלא חסרה ביטלה
 בפניה גררה זרק בה
 בה ביטלה מכרה או
 ל וחכ"א ילא ביטל:
 אי ביטלה א"ר זורא
 בפניה והשתין בפניה
 אמר קרא יהיה כי
 מלכו ובאלהיו ופנה
 יאל ארץ יביט והנה
 דקלל מלכו ואלהיו
 יביט: מכרה או
 ל [וכו'] ועירי א"ר
 אמר רב ח"א מחלוקת
 בצורה ישראל דברי
 צורה ישראל מחלוקת
 מחלוקת אבל צורה
 לא ביטל או דלמא
 קת ת"ש דא"ר רנאן
 ודברי חבריי שמכרה
 מאי לעובדה אילמא
 לעובדה לעובדה
 ימ"ט דמ"ד לא ביטל
 שעתיד לחבלה ומנו
 למי שעתידי לעובדה
 וש"מ בין ^א בזה ובין
 ק רנאן דברי
 ומנו צורה ישראל
 וזל אלא דשמכרה

וידור לי מיתבי (ז) יהלוקה גרומאות מן העובדי כוכבים
נים אם עד שלא נתן מעות משך יחזיר אם משנתן
המלה אי אמרת בשלמא בצורף ישראל מחלוקת הא
אמרת בצורף עובד כוכבים מחלוקת אבל בצורף
של הא מני שאני התם דאדעתא דגרומאות זבין
נים לא זבין תנו רבנן (ט) לזה עליה או השנפלה
ה ליסטין או שהניחוהו הבעלים והלכו למדינת הים
אם

עליה דנימא נראין דבריי לשומעי מחלוקתינו מדברי חזיריי אלף יגי וה"ק נראין דבריי לחזיריי ומודים הם לי כשמכרה למי שעמיד ממלא קמני ונראין דברי חזיריי אלף ודברי חזיריי ממלל דנראין שטעם ונראין דברי חזיריי דל לעצודה וה"כ בצמאי פליגי: גרעאות. ריבטלנה ואחר כך אי יראה חקניה ממנו. ואע"ג דמשך לאן דה בטעות הוא דלא ידע שיש ביין עבודת כוכבים: אם דמאן לא ידים וליתול מעותיו ואע"ג דמשכית בטעות הוא כיון דיהב דמי לישראל קמני אסורה דלא בטלה: אי אמרם בשלמא כו' אלף אי קמני ויליך לים המלח מני: שאני הכס דהאי עובד כוכבים אדעתא דזינן עבודת כוכבים לצדה לאורף ישראל דברי הכל ביטול מדעתו: גמ. ואינו חש לפנותה: או שגנבוה ליסטים. ואינו מחזיר אחריה: כמחלמת

א"ר הייל לא נזרכה אלס שיש לו. לישראל שותפות בזה (והא גופה לא אנטריך לאשמועינן דהא גמי פשיטא שאינו יכול לבטל חקלוק של עוד כוכבים שאפילו שלו אין יכול לבטל אלס למידק מינה שישאל הוה ללא מבטל חקל העושר כוכבים אזל עושר כוכבים יכול לבטל חקל עמלו ולא אמרינן היי

דרכי וולם לא נצרכה
וקמ"ל ישראל הוא
כוכבים אבל עובד
איכא דמתני לה אבר
אומר "עבודת כוכבי
במילה עולמית מא
בריה דר' וולם לא
לעובד כוכבים בה ש
אדעתא דנפשיה
מבטלה יקמץ ראש א
אצבעה ^(א) פחסה אע"
^(ב) ^(א) רק בפניה השתין
את הצואה הרי זו
משכנה רבי אומר ב
גמ' כי לא חיסרה
השפחסה בפניה רקק
מנה"מ אמר חזקיה
ירעב והתקצף וקלל
למעלה וכתוב בתריד
צרה וחשכה וגו' דא
ופנה למעלה אל
משכנה רבי אומר ב
יוחנן ור' ירמיה בר אב

מסורת הש"ס

(א) [תוספ' פ"ו ה"ב],
(ב) [לעיל מב.], (ג) [לעיל
מד.], (ד) לקמן ע"א: [בכורות
ג.], (ה) [תוספ' פ"ו ה"ב
י"ט], (ו) [ש"יך לעמ'
הקודם],

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אבל. לאו
דיוקא צורף. עי' לעיל מג
ע"א תוד"ה א"ידי:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

פסח־ה. הכה עליו ישראל
 פִּתְּעָם עָשָׂה מִצֵּדָה
 וְהָיְתָה לְזָכָר לָא מִצִּדָּה
 לָנוּס (לְעִיר חֶבֶן). גִּרְדָּה.
 נִשְׁטֵט וּנְלֹאֵה (לְעִיר חֶבֶן).
 מִחִסּוֹת. מִחִסּוֹת כֶּפֶן
 בְּבִרְיוֹת (ג). אֵם עַם
 שְׁלֵא נָתַן מְצוֹת יִחִידִי.
 אֵם קִנְיָה וְלֹא מִחִידִי
 וְנִצְרָה (לְקוֹט עֵשׂ).
 וְנִשְׁמִיעָה אֵמֶה
 בְּבִרְיוֹת (ס). יִלְדִּיךְ
 הִנָּהא לָנוּס.
 עֲבוּדוֹת כּוֹסִים בְּדִי יִשְׂרָאֵל
 עֲבָה עֲבָה עֲוִלֹתִים (סס)
 יִצְחָק דָּלָה מִנִּי הֶאֱדוּרִי
 וְנִשְׁמָעֵל (לְקוֹט עֵשׂ).

רבינו חננאל

[illegible]